

26. Lov om Indfødsrets Meddelelse. (Indenrigsminister *Dahlgaard*). [A. Sp. 5377—C. Sp. 359, 503].

Fremsat i *Landstinget* $12/_{11}$ (L. Sp. 215). 1. Beh. $14/_{11}$ (L. Sp. 225). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Blang, Bækgaard, Marie Christensen [Form.], P. Christensen, Henriette Crone, Døcker [Sekr.], Gregersen, Marie Hjelmmer, Jepsen Christensen, Albert Jensen, Lewinsky, Jørgen Møller, Nedergaard, Schaumann og C. F. Sørensen). Betænkning (B. Sp. 795) afgiven $4/_{3}$. (Ordfører: Marie Christensen). 2. Beh. $6/_{3}$ (L. Sp. 969). 3. Beh. $11/_{3}$ (L. Sp. 1040). *Oversendt til Folketinget*. 1. Beh. $13/_{3}$ (F. Sp. 5534). 2. Beh. $17/_{3}$ (F. Sp. 5575). 3. Beh. $19/_{3}$ (F. Sp. 5642). *Loven stadfæstet 31. Marts 1931.* (Lov-Tid. Nr. 74).

Under Forhandlingen i sidste Samling om Indfødsretslovforslaget udtalte Ordføreren, at der var Grund til at antage, at der fremtidig vilde ske Nedgang i Antallet af Ansøgere om Indfødsret, og dette har ogsaa bekræftet sig i Aar, idet Lovforslaget omfattede 813 Personer imod 922 i Fjor, og selv om Loven — paa Grund af Tilføjelser ved 2. Behandling — omfatter 928, er der dog en Nedgang af 70 fra forrige Aar. Ministeren bemærkede ved Fremsættelsen, at der i Aar er 71 færre Svenskere, og at Slesvigernes Tal er gaaet ned fra 38 til 23. For Personer, fødte i Danmark, er der derimod en Opgang: fra 158 i Fjor til 172 i Aar. For første Gang i hvert Fald i adskillige Aar er der i Aar ingen Stigning i Tallet paa Personer af polsk Nationalitet — Tallet er her 110 mod 115 i Fjor. Maaske er dette Udtryk for, at Virkningerne af den stærke Indvandring af Polakker i Aarene forud for Verdenskrigen nu er ved at fortage sig, for saa vidt angaar Spørgsmaalet om Indfødsrets Meddelelse.«

Til 2. Behandling stillede Indenrigsministeren et af Udvalget tiltraadt Ændringsforslag om at optage yderligere 117 Personer paa Lovforslaget. Langt de fleste af disse opfyldte de almindelige Naturalisationsbetingelser, men der var ogsaa enkelte, som efter gældende Praksis ikke vilde kunne komme i Betragtning, enten fordi de er blevet straffet eller har faaet Fattighjælp eller paa Grund af begge disse Forhold. Naar Udvalget gav sin Tilslutning til en Lempelse af Reglerne, var i de fleste Tilfælde det samme Hensyn afgørende, som i Fjor bestemte Udvalgets Stilling overfor